

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2023. gada 18. oktobrī*

Tirdzniecības politika – Regula (ES) 2020/502 – Amerikas Savienoto Valstu pieņemtie pasākumi attiecībā uz konkrētu no alumīnija un no tērauda atvasināto ražojumu importu – Savienības lēmums apturēt tirdzniecības koncesijas un citus līdzvērtīgus pienākumus – Papildu muitas nodokļi dažu ražojumu importam, kuru izcelsme ir Amerikas Savienotajās Valstīs – Atcelšanas prasība – *Locus standi* – Pieņemamība – Labas pārvaldības princips – Tiesības tikt uzklautam

Lietā T-402/20

Zippo Manufacturing Co., Bredforda [*Bradford*], Pensilvānija (Amerikas Savienotās Valstis),

Zippo GmbH, Emmeriha pie Reinas [*Emmerich am Rhein*] (Vācija),

Zippo SAS, Parīze (Francija),

ko pārstāv *R. MacLean* un *D. Sevilla Pascual*, advokāti,

prasītājas,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *J. Flett*, *G.-D. Balan* un *M. Mataija*, pārstāvji,

atbildētāja,

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

apspriežu laikā šādā sastāvā: priekšsēdētājs de G. De Bāre [*G. De Baere*], tiesneši G. Šteinfate [*G. Steinfatt*] un K. Kečmārs [*K. Kecsmár*] (referents),

sekretāre: M. Zvozdžjaka-Karbona [*M. Zwozdziak-Carbonne*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu, it īpaši:

- 2021. gada 6. maija rīkojumu, ar kuru Komisijas izvirzītā iebilde par nepieņemamību, kas iesniegta Vispārējās tiesas kancelējā 2020. gada 18. septembrī, tika apvienota ar lietas izskatīšanu pēc būtības;

* Tiesvedības valoda – angļu.

- 2022. gada 12. jūlija procesa organizatorisko pasākumu un pušu sniegtās atbildes, kas iesniegtas Vispārējās tiesas kancelejā 2022. gada 9. un 10. augustā;
- 2022. gada 21. septembra pierādījumu savākšanas pasākumu un Komisijas sniegto atbildi, kas iesniegta Vispārējās tiesas kancelejā 2022. gada 26. septembrī;

pēc 2022. gada 29. septembra tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar savu prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītājas *Zippo Manufacturing Co.* (turpmāk tekstā – “ZMC”), *Zippo GmbH* un *Zippo SAS* lūdz atcelt Komisijas īstenošanas regulu (ES) 2020/502 (2020. gada 6. aprīlis) par konkrētiem tirdzniecības politikas pasākumiem attiecībā uz konkrētiem Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes ražojumiem (OV 2020, L 109. 10. lpp., turpmāk tekstā – “apstrīdētā regula”), ciktāl uz tām attiecas šī regula.

Tiesvedības priekšvēsture un fakti pēc prasības celšanas

- 2 Prasītājas pieder vienai sabiedrību grupai. Tās darbojas mehānisko metāla vētras šķiltavu ar preču zīmi “Zippo” ražošanā, izplatīšanā un tirdzniecībā, kā arī šo preču pēcpārdošanas apkalpošanā. Šīs preces ražo ZMC, kas sevi pasniedz kā vienīgo zināmo šī veida preces ražotāju Amerikas Savienotajās valstīs.
- 3 Sabiedrība ZMC eksportē daļu no šīm precēm uz Eiropas Savienību. Tām tiek piemērots muitas nodoklis to ieviešanas brīdī Savienības muitas teritorijā atbilstoši Kombinētās nomenklatūras, kas ieviesta ar Padomes Regulu (EKK) Nr. 2658/87 (1987. gada 23. jūlijs) par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV 1987, L 256, 1. lpp.), apakšpozīcijai 9613 80 00 (turpmāk tekstā – “KN kods 9613 80 00”). KN kods 9613 80 00 attiecas uz “citādām šķiltavām”, tostarp “šķiltavas un citi aizdedzinātāji, ieskaitot mehāniskus un elektriskus, to detaļas, izņemot kramus un daktis”.
- 4 Aplūkojamās preces ZMC pārdod saviem meitasuzņēmumiem *Zippo GmbH* un *Zippo SAS* un neatkarīgajiem apstiprinātajiem izplatītājiem, lai tās tirgotu Savienības teritorijā. Minētās preces tiek pārdotas, balstoties uz franko uz kuģa (*FOB*), tādējādi risks saistībā ar šīm precēm tiek nodots izplatītājiem – saistītiem vai neatkarīgajiem uzņēmumiem preču piegādes brīdī ostā vai lidostā Amerikas Savienotajās valstīs to eksportēšanas nolūkā. Izplatīšanas līgumos starp ZMC un minētajiem izplatītājiem ir arī precizēts, ka pēdējie minētie sedz visas izmaksas saistībā ar muitas nodokļiem.
- 5 ASV 2020. gada 24. janvārī pieņēma pasākumus – paaugstinot muitas nodokli par konkrētu no alumīnija atvasinātu ražojumu un no tērauda atvasinātu ražojumu importu –, kuri uz nenoteiktu laiku stājās spēkā no 2020. gada 8. februāra.
- 6 ASV tos kvalificēja par drošības pasākumiem, bet Eiropas Komisija uzskatīja, ka tie bija aizsargpasākumi, kas pieņemti nolūkā ierobežot importu, lai aizsargātu valsts ražošanas nozari pret ārvalstu konkurenci un tādējādi nodrošinātu savas tirdzniecības uzplaukumu. Pēc tam Komisija uzskatīja, ka ir jāveic pasākumi, lai īstenotu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu

(ES) Nr. 654/2014 (2014. gada 15. maijs) par Savienības tiesību īstenošanu starptautiskās tirdzniecības noteikumu piemērošanai un izpildei un ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 3286/94, ar ko nosaka Kopienas procedūras kopējās tirdzniecības politikas jomā, lai nodrošinātu Kopienas tiesību īstenošanu saskaņā ar starptautiskās tirdzniecības noteikumiem, jo īpaši tiem, kas ieviesti Pasaules Tirdzniecības organizācijas aizgādnībā (OV 2014, L 189, 50. lpp.).

- 7 2020. gada 6. martā, piemērojot Regulas Nr. 654/2014 9. pantu, Komisija lūdza ieinteresēto pušu viedokli, nosūtot tām veidlapu, kas pieejama Komisijas Tirdzniecības ģenerāldirektorāta (ĢD) tīmekļvietnē. Informācijas savākšana noslēdzās 2020. gada 13. martā. Šīs informācijas savākšanas beigās kā vienu no paredzamajiem pasākumiem Komisija pieminēja iespēju piemērot papildu muitas nodokli konkrētām Amerikas Savienoto valstu izcelsmes precēm un tostarp pirmajā posmā – precēm, uz kurām attiecas KN kods 9613 80 00. Starp pusēm nav strīda par to, ka prasītājas nepiedalījās šajā informācijas savākšanā.
- 8 2020. gada 6. aprīlī Komisija pieņēma apstrīdēto regulu, kas stājās spēkā tās publicēšanas dienā *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 2020. gada 7. aprīlī.
- 9 Šīs regulas 1. pantā ir paredzēts:

“1. Komisija nekavējoties un katrā ziņā ne vēlāk kā 2020. gada 7. aprīlī sniedz rakstisku paziņojumu PTO Preču tirdzniecības padomei, ka, ja Preču tirdzniecības padome neiebilst, Savienība tirdzniecībā ar ASV no 2020. gada 8. maija aptur 1994. gada [Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību] ievad muitas nodokļa koncesiju piemērošanu attiecībā uz ražojumiem, kuri ir uzskaitīti 2. punktā.

2. Tādējādi Savienība turpmāk uzskaitīto ASV izcelsmes ražojumu importam Savienībā piemēro šādus papildu muitas nodokļus:

- a) pirmajā posmā no 2020. gada 8. maija papildu *ad valorem* nodokļus 20 % un 7 % apmērā piemēro šādu ražojumu importam:

KN kods	Papildu <i>ad valorem</i> nodoklis
9613 80 00	20 %
3926 30 00	7 %

[..].”

- 10 Atbilstoši tās pašas regulas 2. pantam:

“Savienība piemēro 1. pantā paredzētos papildu muitas nodokļus tik ilgi un tādā apjomā, ciktāl ASV piemēro vai atkārtoti piemēro aizsargpasākumus tādā veidā, kas ietekmētu ražojumus no Savienības. Komisija publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* paziņojumu, norādot datumu, kurā ASV ir pārtraukušas piemērot aizsargpasākumus.”

- 11 Ar 2020. gada 22. maija vēstuli, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.) 7. panta 2. punktu, prasītājas lūdza Komisijai visu sagatavojošo saraksti un darba dokumentus saistībā ar apstrīdētās regula pieņemšanu. Pēc Komisijas atbildes 2020. gada 24. jūlijā un pēc prasītāju atkārtota lūguma 2020. gada 14. augustā

Komisija 2020. gada 27. novembrī sniedza pilnīgu piekļuvi vairākiem aplūkojamiem dokumentiem, daļēju piekļuvi dažiem no šiem dokumentiem un noraidīja lūgumus par piekļuvi pārējiem dokumentiem.

- 12 Turklāt ar 2020. gada 2. jūnija vēstuli prasītājas lūdza Komisijai no apstrīdētās regulas piemērošanas jomas izslēgt prasītāju preces atbilstoši minētās regulas 19. apsvērumam. Ar 2020. gada 16. jūnija lēmumu Komisija noraidīja šo lūgumu.
- 13 Pēc tam, kad ASV paziņoja par savu aizsargpasākumu grozīšanu no 2022. gada 1. janvāra, Komisija pieņēma Īstenošanas regulu (ES) 2021/2083 (2021. gada 26. novembris), ar kuru aptur tirdzniecības politikas pasākumus, kas attiecībā uz konkrētiem Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes ražojumiem noteikti ar Īstenošanas regulām (ES) 2018/886 un (ES) 2020/502 (OV 2021, L 246, 41. lpp.). Ar minēto regulu no 2022. gada 1. janvāra līdz 2023. gada 31. decembrim tostarp tika apturēti papildu *ad valorem* nodokļi, kas ar apstrīdēto regulu tika piemēroti precēm ar KN kodu 9613 80 00.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 14 Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - atcelt apstrīdēto regulu un it īpaši tās 1. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 2. pantu, ciktāl šīs normas ir tām piemērojamas;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 15 Komisija lūdz Vispārējo tiesu:
 - noraidīt prasību kā nepieņemamu;
 - pakārtoti – noraidīt prasību kā nepamatotu;
 - piespriest prasītājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par pieņemamību

- 16 Ar iebildi, kas celta, pamatojoties uz Vispārējās tiesas Reglamenta 130. pantu, Komisija norāda, ka apstrīdētā regula neskarot prasītājas individuāli. Minētā regula esot pieņemta kā Savienības vispārpiemērojams akts, kas attiecas uz prasītājām tajā definētas objektīvas situācijas saistībā ar tās mērķi dēļ, proti, panākt ekonomisko līdzsvaru attiecībā uz Amerikas Savienotām valstīm pēc tam, kad to drošības pasākumi tikuši attiecināti uz konkrētām tērauda vai alumīnija izcelsmes precēm. Līdz ar to tā secina, ka prasība esot nepieņemama.
- 17 Tiesas sēdē Komisija atkārtoja savus iebildumus pret to, ka apstrīdētās regulas pieņemšanas brīdī prasītājas esot piederējušas slēgtam komersantu lokam. Tā tomēr norāda, ka apstrīdētās regulas pieņemšanas brīdī tā ir zinājusi, ka liela daļa šajā regulā paredzēto pasākumu attiecībā uz precēm ar KN kodu 9613 80 00 būs piemērojami prasītājām. Savukārt tā apstrīd, ka šīs procedūras laikā tā

būtu zinājusi, ka prasītājas ir vienīgie skartie uzņēmumi. Turklāt Komisija uzsvēra, ka pretēji prasītāju apgalvotajam to rakstveida apsvērumos, šo preču eksports uz Savienību ir palielinājies kopš papildu muitas nodokļu ieviešanas šajā lietā.

- 18 Prasītājas norāda, ka tās esot individuāli un tieši skartas ar apstrīdēto regulu kā šī akta adresātes un ka tāpēc prasība esot jāatzīst par pieņemamu.
- 19 Ir jāatgādina, ka tādas prasības pieņemamība, ko fiziska vai juridiska persona atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai cēlusi par tiesību aktu, kura adresāte tā nav, ir pakārtota nosacījumam, ka šai personai ir jāatzīst *locus standi*, un tas notiek divos gadījumos. Pirmkārt, šādu prasību var celt ar nosacījumu, ka šis akts to skar tieši un individuāli. Otrkārt, attiecīgā persona var celt prasību par reglamentējošu aktu, kas neietver īstenošanas pasākumus, ja tas šo personu skar tieši (skat. spriedumu, 2020. gada 3. decembris, *Changmao Biochemical Engineering/Distillerie Bonollo* u.c., C-461/18 P, EU:C:2020:979, 54. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 20 Šajā tiesību normā paredzētie pieņemamības nosacījumi ir jāinterpretē, ņemot vērā pamattiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, kādas apstiprinātas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 47. pantā, tomēr neizslēdzot nosacījumus, kas tieši paredzēti LESD (skat. spriedumu, 2020. gada 3. decembris, *Changmao Biochemical Engineering/Distillerie Bonollo* u.c., C-461/18 P, EU:C:2020:979, 55. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 21 Tāpat jāatgādina – tas, ka apstrīdētajam aktam ir normatīvs raksturs, neizslēdz, ka tas var konkrētas ieinteresētās juridiskās vai fiziskās personas skar tieši un individuāli (1994. gada 18. maija spriedums *Codorniu/Padome*, C-309/89, EU:C:1994:197, 19. punkts; skat. arī spriedumu, 2019. gada 28. februāris, *Padome/Growth Energy un Renewable Fuels Association*, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 72. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 1995. gada 14. septembris, *Antillean Rice Mills* u.c./Komisija, T-480/93 un T-483/93, EU:T:1995:162, 66. punkts).

Par nosacījumu saistībā ar individuālu skārumu

- 22 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 263. panta ceturajā daļā ļauj fiziskām un juridiskām personām celt prasību pret vispārpiemērojamu aktu, piemēram, regulu, tikai tad, ja tā ne tikai tieši skar šo personu, bet arī attiecas uz to dažu tās specifisko īpašību dēļ vai kādas faktiskas situācijas dēļ, kura to raksturo attiecībā pret jebkuru citu personu un tādēļ individuāli izceļ līdzīgi lēmuma adresātam. Citiem vārdiem, prasītāja apgalvotajiem pārkāpumiem ir jābūt tādiem, kas to individualizē tāpat kā akta adresātu (skat. spriedumu, 2022. gada 18. maijs, *Uzina Metalurgica Moldoveneasca*/Komisija, T-245/19, EU:T:2022:295, 57. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 23 Pirmām kārtām, ir jānoraida Komisijas iebildumi, kas pamatoti ar apstrīdētās regulas būtību.
- 24 Proti, apstāklis, ka apstrīdētai regulai pēc sava rakstura ir *erga omnes* ietekme, neizslēdz iespēju, ka šāds akts ietver pasākumus, kas ir individuāli piemērojami konkrētiem komersantiem (šajā ziņā skat. spriedumu, 2003. gada 30. aprīlis, *VVG International* u.c./Komisija, T-155/02, EU:T:2003:125, 40.–42. punkts). Līdz ar to, pat ja apstrīdētās regulas piemērošana notiek atbilstoši objektīvi noteiktai situācijai, prasītājas tomēr var atsaukties uz apstākļiem, kas tās individualizē tādā pašā veidā kā akta adresātu.

- 25 Otrām kārtām, prasītājas apstiprina, ka *ZMC* ir vienīgā Amerikas Savienotās valstīs zināmā tādu preču ražotāja eksportētāja, kurām piemēro aplūkoto papildu nodokli. Proti, balstoties uz *Eurostat* datiem, kas ir tie paši, kurus izmantojusi Komisija, lai pieņemtu apstrīdēto regulu, prasītājas norāda, ka pēc tam, kad ir pieskaitītas gaisa pārvadājumu pakalpojumu izmaksas, iekšzemes pārvadājumu izmaksas un apdrošināšana, kā arī citas saistītās transporta izmaksas un pēc atbilstošās valūtas maiņas likmes piemērošanas, *ZMC* aplūkojamo preču eksporta vērtība uz Savienību ir ļoti tuva kopējai Amerikas Savienoto valstu izcelsmes importa vērtībai ar KN kodu 9613 80 00 2019. gadā.
- 26 Šajā ziņā jāatgādina, ka, lai gan *ZMC* ir vislielākā šajā lietā aplūkotajiem pasākumiem pakļautā ražotāja eksportētāja, tas vien nav apstāklis, kurš var individualizēt *ZMC*, bet tam ir nozīme, ciktāl tas ir viens no elementiem, kas veido īpašu situāciju, kura raksturo prasītāju saistībā ar aplūkojamo pasākumu, salīdzinājumā ar jebkuru citu komersantu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2022. gada 18. maijs, *Uzina Metalurgica Moldoveneasca*/Komisija, T-245/19, EU:T:2022:295, 63. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 27 Šajā lietā tiesas sēdē Komisija tika aicināta izteikties par prasītāju iesniegtajiem skaitliskajiem elementiem. Taču, lai gan Komisija izteica savus aizspriedumus par to, ka *ZMC* ir vienīgā konkrēto preču ražotāja eksportētāja, tā tomēr piekrita, ka prasītāju un *Eurostat* iesniegtie dati bija līdzīgi. No tā jāsecina, ka Komisija nav iesniegusi pierādījumus, kas atspēkotu prasītāju šajā ziņā izvirzīto informāciju.
- 28 Turklāt attiecībā uz Komisijas iebildumu par uzņēmēju slēgtas grupas pastāvēšanu, pamatojoties uz to, ka apstrīdētā regula skartu arī jebkuru Savienības teritorijā dibinātu faktisko vai potenciālo ražojumu ar KN kodu 9613 80 00 eksportētāju, ir nepieciešams identificēt pierādījumu kopumu, kas var individuāli nošķirt prasītāju attiecīgās judikatūras izpratnē (šajā ziņā skat. spriedumus, 1991. gada 16. maijs, *Extramet Industrie*/Komisija, C-358/89, EU:C:1991:214, 17. punkts, un 2022. gada 18. maijs, *Uzina Metalurgica Moldoveneasca*/Komisija, T-245/19, EU:T:2022:295, 66. punkts).
- 29 Šajā kontekstā, pirmkārt, jānorāda, ka apstrīdētā regula ievieš papildu muitas nodokli ASV izcelsmes precēm ar KN kodu 9613 80 00 un ka prasītājas veic saimniecisko darbību ar šīm precēm. Otrkārt, viss kopējais *ZMC* eksportēto preču daudzums uz Savienību nāk no ASV teritorijas. Treškārt, prasītājas iesniedza dokumentālus pierādījumus, kurus Komisija nav pamatoti atspēkojusi, it īpaši divas izzīņas no profesionālām organizācijām un skaitliskus datus, lai pierādītu, ka *ZMC* ir vienīgā preču ar KN kodu 9613 80 00 ražotāja eksportētāja no minētās teritorijas uz Savienību. Ceturtkārt, tā kā Komisijas izmantotie dati, lai pieņemtu apstrīdēto regulu, nāk no *Eurostat*, tos var viegli sajaukt ar prasītāju iesniegtajiem datiem par *ZMC*. Piektkārt, lai gan Komisija tiesas sēdē norādīja, ka līdzsvarošanas pasākumu pieņemšanas procedūrā nav paredzēts formāls posms, kurā identificē tos ražotājus vai eksportētājus, ko var skart minētie pasākumi, tā tomēr atzina, ka apstrīdētās regulas pieņemšanas procedūras laikā tai bija zināms par “Zippo” esamību – tā bija identificēta kā preču ar KN kodu 9613 80 00 “liels Amerikas eksportētājs”, un par to, ka liela daļa no eksporta šajā tarifu pozīcijā, uz ko attiecās apstrīdētā regula, bija “Zippo” eksports. Sestkārt, Komisija tiesas sēdē arī paskaidroja, ka to preču atlase, uz kurām attiecās līdzsvarošanas pasākumi, tika veikta tostarp ar mērķi “likt otrai pusei, šai gadījumā – ASV, atteikties no saviem aizsargpasākumiem, kas nav saderīgi ar PTO”, un ka šajā ziņā tā ņēma vērā to štatu Savienotajās Valstīs, kas bija šo preču izcelsmes štats. Septītkārt, prasītājas norāda – un Komisija šo punktu neapstrīd –, ka Pensilvānijas štats, kur *ZMC* ir reģistrēta, ir viens no Amerikas Savienoto Valstu štatiem, un tas tika ņemts vērā minētās atlases veikšanai.

- 30 Šādos apstākļos un ievērojot šī sprieduma 20. punktā minēto judikatūru, jāuzskata, ka no lietas materiāliem, par kuriem puses izteicās tiesas sēdē, izriet, ka pastāv faktisko un juridisko elementu kopums, kas veido konkrētu situāciju, kura saistībā ar apstrīdēto regulu nošķir prasītājus, proti ZMC, no visiem pārējiem tirgus dalībniekiem un tādējādi liecina par to, ka tā ir individuāli skarta LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē.
- 31 Šādos apstākļos jāsecina, ka apstrīdētā regula ZMC skar individuāli.

Par nosacījumu saistībā ar tiešu skārumu

- 32 Saskaņā ar pastāvīgu judikatūru nosacījums par to, ka fiziskai vai juridiskai personai ir jābūt tieši skartai ar prasībā apstrīdēto lēmumu, kā paredzēts LESD 263. panta ceturtajā daļā, prasa, lai tiktu izpildīti divi kumulatīvi nosacījumi, proti, lai apstrīdētais pasākums, pirmkārt, tieši ietekmētu indivīda tiesisko stāvokli un, otrkārt, nepieļautu nekādu rīcības brīvību šī pasākuma adresātiem, kuri ir atbildīgi par tā ieviešanu, kas ir pavisam automātiska un izriet tikai no Savienības tiesiskā regulējuma, nepiemērojot citus starpnoteikumus (spriedums, 2018. gada 6. novembris, *Scuola Elementare Maria Montessori*/Komisija, Komisija/*Scuola Elementare Maria Montessori* un Komisija/*Ferracci*, no C-622/16 P līdz C-624/16 P, EU:C:2018:873, 42. punkts, un 2020. gada 3. decembris, *Changmao Biochemical Engineering/Distillerie Bonollo* u.c., C-461/18 P, EU:C:2020:979, 58. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 33 Turklāt jāatgādina, pirmkārt, ka nosacījumu par īstenošanas pasākumu neesamību aktā nevajadzētu jaukt ar nosacījumu par tiešu skārumu un, otrkārt, analizējot tiešo skārumu, tikai tas vien, ka pastāv īstenošanas pasākumi, nav pietiekami, lai novērstu šādu skārumu, jo attiecīgais tiesiskais kritērijs ir tāds, ka nav nekādas rīcības brīvības attiecīgā akta adresātiem, kuri ir atbildīgi par tā ieviešanu (skat. spriedumu, 2022. gada 18. maijs, *Uzina Metalurgica Moldoveneasca*/Komisija, T-245/19, EU:T:2022:295, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 34 Šajā gadījumā jānoskaidro, vai ZMC, kuru individuāli skar apstrīdētā regula, tā skar arī tieši.
- 35 Pirmām kārtām, jānorāda, ka it īpaši no apstrīdētās regulas 1. panta 1. punkta un 2. panta a) punkta izriet, ka tad, ja Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) Preču tirdzniecības padome neiebilst, Savienība sākot no 2020. gada 8. maija aptur importa nodokļu koncesiju Amerikas Savienoto Valstu tirdzniecībai atbilstoši [1994. gada] Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību (OV 1994, L 336, 11. lpp., turpmāk tekstā – “1994. gada GATT”) dokumentam piemērošanu precēm ar KN kodu 9613 80 00 un sākot no šī datuma minēto preču importam ir piemērojams papildu *ad valorem* nodoklis 20 % apmērā. Turklāt minētās regulas 2. pantā ir noteikts, ka Savienība piemēro šos papildu muitas nodokļus tik ilgi un tādā apjomā, ciktāl ASV piemēro vai atkārtoti piemēro aizsargpasākumus tādā veidā, kas ietekmētu ražojumus no Savienības.
- 36 Līdz ar to ir jāuzskata, ka dalībvalstīm, kurām ir uzdots īstenot apstrīdēto regulu, nav nekādas rīcības brīvības attiecībā uz papildu muitas nodokļu likmi, kas jāmaksā par importu uz Savienību, un šo nodokļu uzlikšanu konkrētajām precēm, un ka otrais šīs sprieduma 32. punktā minētais kritērijs tātad ir izpildīts (šajā ziņā skat. spriedumus, 2014. gada 12. decembris, *Crown Equipment (Suzhou)* un *Crown Gabelstapler*/Padome, T-643/11, EU:T:2014:1076, 28. punkts (nav publicēts); 2018. gada 3. maijs, *Distillerie Bonollo* u.c./Padome, T-431/12, EU:T:2018:251, 50. punkts, un rīkojums, 2020. gada 10. septembris, *Kambodža* un *CRF*/Komisija, T-246/19, EU:T:2020:415, 66., 68. un 108. punkts).

- 37 Otrām kārtām, runājot par pirmo kritēriju, kas minēts šī sprieduma 32. punktā citētajā judikatūrā, vispirms jānorāda, ka ZMC neatbalsta papildu muitas nodokļa samaksu šajā lietā, kā atgādināts arī šī sprieduma 4. punktā.
- 38 Tomēr no judikatūras izriet, ka apstākļi, saskaņā ar kuru minētā prasītāja nemaksā šos nodokļus, nav izšķirošs, un tieša skāruma konstatējumu nevar balstīt uz citiem elementiem (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2020. gada 10. septembris, Kambodža un CRF/Komisija, T-246/19, EU:T:2020:415, 107. punkts).
- 39 Šajā lietā, pirmkārt, ir jāņem vērā, ka precēm ar KN kodu 9613 80 00 pirms apstrīdētās regulas stāšanās spēkā bija piemērota konsolidētā likme 2,7 %, kas tostarp izrietēja no daudzpusējo koncesiju piemērošanas atbilstoši 1994. gada GATT. Otrkārt, apstrīdētā regula uz laiku apturēja minētās koncesijas un šīm precēm piemēroja papildu *ad valorem* nodokli 20 % apmērā. Treškārt, atbilstoši apstrīdētās regulas 2. pantam līdz tās atcelšanas brīdim ar Īstenošanas regulu 2021/2083 Savienība šos papildu muitas nodokļus piemēro tik ilgi un tādā apjomā, ciktāl ASV piemēro vai atkārtoti piemēro aizsargpasākumus tādā veidā, kas var ietekmēt Savienības izcelsmes ražojumus. Ceturtkārt, kā izriet no apstrīdētās regulas 9. un 11. apsvēruma, Komisija ir uzskatījusi, ka atbilstīgajiem līdzsvarošanas pasākumiem bija jāizpaužas kā tirdzniecības politikas pasākumam, kuru tostarp veidoja tāda papildu muitas nodokļa ieviešana, kas proporcionāls ASV ieviestajiem aizsargpasākumiem un tomēr nav pārmērīgs. Piektkārt, tāds nodoklis atbilstot ASV pieņemtajiem aizsargpasākumiem, kuriem var būt būtiski negatīva ekonomiska ietekme uz attiecīgajām Savienības industrijām, kā izriet no apstrīdētās regulas 7. un 8. apsvēruma teksta. Sestkārt, kā norādīts šī sprieduma 29. punktā, prasītājas apgalvo, ka ZMC ir vienīgā ASV zināmā tādu preču ražotāja un importētāja, uz kurām attiecas KN kods 9613 80 00 un kurām šajā lietā piemēro papildu muitas nodokļus. Septītkārt, minētās preces ieved Savienībā tostarp ZMC meitasuzņēmumi, kuriem ir jāmaksā šis nodoklis. Astotkārt, no prasītāju izklāstītās informācijas atbildē uz procesa organizatoriskajiem pasākumiem izriet, ka 2021. gada laikā – kas ir laikposms, kurā šis nodoklis bija spēkā, – šo meitasuzņēmumu Savienībā importētās preces veidoja vairāk kā 80 % no ZMC Savienībā importēto preču apjoma.
- 40 Līdz ar to, no vienas puses, jāuzskata, ka, tāpat kā ASV ieviestie aizsargpasākumi arī apstrīdētās regulas ieviestie līdzsvarošanas pasākumi – piemērojot papildu muitas nodokļus, kas ir proporcionāli minēto aizsargpasākumu ietekmei, – ir paredzēti, lai radītu negatīvu ekonomisko ietekmi uz ASV uzņēmumiem, kuri uz Savienību eksportē ar šiem pasākumiem skartās preces, tostarp ZMC kā tādu preču ražotāju un eksportētāju, kam piemērojams KN kods 9613 80 00, šī sprieduma 29. punkta izklāstīto iemeslu dēļ. Turklāt šajā lietā minētā ietekme uz ZMC ir spēcīgāka, jo tā ir mātesuzņēmums sabiedrībām, kuras importē no ASV uz Savienību vairāk kā 80 % no šo preču apjoma un kuras līdz ar to maksā ar apstrīdēto regulu ieviestā papildu nodokļa lielāko daļu. Tātad attiecībā uz precēm ar KN kodu 9613 80 00 ir jāuzskata, ka Komisijas ar apstrīdētās regulas pieņemšanu noteiktās negatīvās sekas ZMC skāra tieši.
- 41 No otras puses, apturot konsolidētās 2,7 % likmes piemērošanu precēm ar KN kodu 9613 80 00 un piemērojot minētajām precēm papildu *ad valorem* nodokli 20 % apmērā, apstrīdētā regula ietekmē tiesības uz piekļuvi Savienības tirgum, kas šīm precēm bija līdz tās stāšanās spēkā brīdim (pēc analogijas skat. spriedumu, 2020. gada 10. septembris, Kambodža un CRF/Komisija, T-246/19, EU:T:2020:415, 60. un 61. punkts). Taču, ciktāl Komisija nav atspēkojusi ZMC kā vienīgās ASV reģistrētā šo preču ražotājas un eksportētājas stāvokli, ir jāuzskata, ka apstrīdētā regula ietekmē arī ZMC preču tiesības uz piekļuvi Savienības tirgum, un ka tāpēc minētai regulai ir tieša juridiska ietekme uz to.

- 42 Komisijas norādītais apstāklis, ka pēc apstrīdētās regulas stāšanās spēkā ZMC eksportēto preču apjoms uz Savienības teritoriju ir paaugstinājies, nekādi nemaina šo secinājumu. Proti, no vienas puses, prasītājas norāda, ka šī paaugstināšanās izriet tostarp no to preču izplatīšanas reorganizācijas un pārdošanas punktu skaita palielināšanās Savienības tirgū. Turklāt, ja ar apstrīdēto regulu nebūtu noteikts papildu muitas nodoklis, šī paaugstināšanās būtu varējusi būt vēl lielāka. Ir arī jānorāda, ka minētie muitas nodokļi tika piemēroti salīdzinoši īsā laika posmā no 2020. gada 8. maija līdz 2021. gada 31. decembrim. No otras puses, apstāklis, ka nav iespējams novērot negatīvu ietekmi, kuru bija paredzēts panākt ar līdzsvarošanas pasākumus ieviešošo regulu, nav noteicošs, lai novērtētu tieša skāruma kritēriju, ciktāl ir pietiekami, ka konkrētais akts automātiski un uzreiz groza prasītāja juridisko situāciju. Taču šī sprieduma 40. un 41. punktā izklāstīto iemeslu dēļ apstrīdētā regula tieši ietekmēja ZMC juridisko situāciju automātiski un uzreiz.
- 43 Tāpēc jāsecina, ka apstrīdētā regula tieši ietekmēja ZMC un tāvad tās tiesības celt prasību LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē.
- 44 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, kuras pamatā ir procesuālās ekonomijas apsvērumi, ja vienu un to pašu nolēmumu pārsūdz vairāki prasītāji un ja ir pierādīts, ka vienam no tiem ir *locus standi*, tad nav jāizskata pārējo prasītāju *locus standi* (šajā ziņā skat. spriedumus, 2011. gada 9. jūnijs, *Comitato "Venezia vuole vivere"* u.c./Komisija, C-71/09 P, C-73/09 P un C-76/09 P, EU:C:2011:368, 37. punkts, un 2019. gada 24. oktobris, *EPSU* un *Goudriaan*/Komisija, T-310/18, EU:T:2019:757, 38. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 45 Šajā lietā, ņemot vērā secinājumu, ka ZMC ir tiesības celt prasību apstrīdētās regulas atcelšanai, nav jāizskata, vai *Zippo GmbH* un *Zippo SAS* ir nepieciešamais *locus standi*, lai celtu prasību uz LESD 263. panta pamata pret šo pašu regulu.
- 46 Turklāt jānorāda, ka prasītājam ir interese celt prasību pret apstrīdēto regulu, ko Komisija arī neapstrīd.
- 47 Šajā ziņā apstāklis, ka pēc apstrīdētās regulas stāšanās spēkā papildu *ad valorem* nodoklis šajā lietā tika apturēts ar Īstenošanas regulu 2021/2083, pēc prasības celšanas neietekmē prasītāju interesi celt prasību, ievērojot prasības priekšmetu. Proti, minētā īstenošanas regula nedz atcēla, nedz atsaucā apstrīdēto regulu Savienības tiesību sistēmā, kuras daļa tā turpināja būt. Turklāt Īstenošanas regula 2021/2083 paredz, ka šim apturējumam jābeidzas 2023. gada 31. decembrī. Taču prasītājam saglabājas interese celt prasību arī lai novērstu to, ka pārņemtais prettiesiskums neatkārtojas nākotnē, it īpaši kontekstā, kad tiek saglabāts aplūkojamais papildu muitas nodoklis (šajā ziņā skat. spriedumus, 2015. gada 23. decembris, Parlaments/Padome, C-595/14, EU:C:2015:847, 17. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2018. gada 3. maijs, *Distillerie Bonollo* u.c./Padome, T-431/12, EU:T:2018:251, 108. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 48 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, prasība ir jāatzīst par pieņemamu.

Par lietas būtību

- 49 Prasības pamatojumam prasītājas izvirza piecus pamatus.
- 50 Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu vispirms pārbaudīt piekto pamatu, kas ir par labas pārvaldības principa pārkāpumu.

- 51 Prasītājas norāda, ka informācijas savākšanas procedūrā, ko veica Komisija un uz ko ir atsauce apstrīdētās regulas 10. apsvērumā, neesot ievērots labas pārvaldības princips. Vispirms – šī procedūra neesot bijusi pārskatāma, ņemot vērā, ka to organizēja daļēji Tirdzniecības ĢD tīmekļvietnē, kur tā bija gandrīz neredzama un tai bija sarežģīti piekļūt. Tālāk – pat ja Komisijai nebija pienākuma publicēt informāciju par minēto procedūru *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, šāda publikācija atbilstu labas pārvaldības principam. Visbeidzot, šī procedūra neesot ļāvusi prasītājam tikt uzklausiņam pirms apstrīdētās regulas pieņemšanas un, ievērojot pret to interesēm paredzamo pasākumu smagumu, to tiesības tikt uzklausiņam neesot ievērotas, tādējādi pārkāpjot Hartas 41. panta 2. punktu.
- 52 Komisija apgalvo, ka informācijas savākšanas procedūra, kas veikta apstrīdētās regulas sagatavošanas laikā, pilnībā esot atbildusi Regulas Nr. 654/2014 9. pantam. Komisija norāda, ka tā esot saņēmusi attiecīgo pušu atbildes, tādējādi apstiprinot ar šo procedūru saistītās saziņas efektivitāti. Turklāt tiesības tikt uzklausiņam neuzliekot pienākumu Komisijai sazināties individuāli ar katru uzņēmumu, kura ekonomiskās intereses var tikt ietekmētas ar līdzsvarošanas pasākumiem. Šīs tiesības esot pienācīgi aizsargātas ar publiska paziņojuma publicēšanu tiešsaistē, kas ļaujot attiecīgajām pusēm tikt informētām un izrādīt savu interesi, ieskaitot lūgt informāciju, padomu vai uzklausiņu.
- 53 Pirmām kārtām, ir jānorāda prasītāju kritika par Komisijas saziņas veida izvēli un pārskatāmības neesamību nolūkā organizēt Regulas Nr. 654/2014 9. panta 1. punkta paredzētās informācijas savākšanu pirms apstrīdētās regulas pieņemšanas.
- 54 Proti, kad Komisija plānoja pieņemt īstenošanas aktu uz Regulas Nr. 654/2014 4. panta 1. punkta pamata, lai tostarp līdzsvarotu koncesijas komercattiecībās ar trešām valstīm atbilstoši minētās regulas 3. panta c) punktam, šīs regulas 9. panta 1. punktā bija paredzēts, ka tā meklē informāciju un atzinumus par Savienības ekonomiskām interesēm par precēm un pakalpojumiem vai īpašām nozarēm, izmantojot *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi* vai jebkuru citu atbilstošu saziņas līdzekli, norādot informācijas iesniegšanas termiņu, no vienas puses, un to, ka tā ņem vērā saņemto informāciju, no otras puses.
- 55 Taču, kā pašas prasītājas atzīst, jānorāda, ka, piemērojot Regulas Nr. 654/2014 9. panta 1. punktu, Komisijai nebija pienākuma informēt ieinteresētās puses par minētās informācijas savākšanu, izmantojot tikai paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un ka tā varēja nodrošināt publicēšanu par šo savākšanu “ar jebkuriem citiem atbilstošiem publiskās saziņas līdzekļiem”.
- 56 Šajā lietā no lietas materiāliem izriet, ka attiecībā uz apstrīdēto regulu reklāma par informācijas savākšanu pirms tās pieņemšanas, piemērojot Regulas Nr. 654/2014 9. panta 1. punktu, notika Tirdzniecības ĢD tīmekļvietnē “Konsultācijas”. Šajā tīmekļvietnē bija publiski pieejama informācija par Komisijas dienestu veikto konsultēšanos tirdzniecības politikas jomā, it īpaši, lai tajā iesniegtu savas atbildes.
- 57 Turklāt attiecībā uz šiem pašiem lietas materiāliem ir jākonstatē, ka pirms apstrīdētās regulas pieņemšanas Komisija ieinteresētajām pusēm lūdza iesniegt informāciju, aizpildot veidlapu, kura bija pieejama šajā pat Tirdzniecības ĢD tīmekļvietnē. Prezentācijas dokumentā, kuram šī veidlapa bija pievienota, tostarp bija precizēts šīs informācijas vākšanas konteksts, Komisijas pēc tam paredzētie pasākumi un termiņš, kurā ieinteresētās personas varēja pa elektronisko pastu iesniegt informāciju un atzinumus, proti, līdz 2020. gada 13. marta plkst. 12.00 pēc Briseles (Beļģija) laika. Lai gan starp lietas dalībniekiem nav strīda par to, ka prasītājas nav piedalījušās

šajās konsultācijās, Komisija savukārt atbildē uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem tiesas sēdē apstiprina, ka tā ir saņēmusi atbildes no sešām ieinteresētajām personām, tomēr neviena no tām neattiecas uz precēm ar KN kodu 9613 80 00.

- 58 Līdz ar to jāuzskata, ka, rīkojoties tā, kā aprakstīts šī sprieduma 56. un 57. punktā, Komisija nav pārkāpusi Regulas Nr. 654/2014 9. pantu.
- 59 Otrām kārtām, attiecībā uz prasītāju tiesību tikt uzklausi tam pārkāpumu, ir jāatgādina, ka visiem Savienības aktiem ir jāievēro pamattiesības un šī ievērošana ir to tiesiskuma nosacījums, kas jāpārbauda Tiesai pilnīgās prasību sistēmas, kuru paredz LESD, ietvaros (šajā ziņā skat. spriedumu, 2008. gada 3. septembris, *Kadi un Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija, C-402/05 P un C-415/05 P, EU:C:2008:461, 285. punkts).
- 60 Tāpat jāatgādina, ka administratīvā procesā aizsardzības jomā pret tirdzniecības politikas pasākumiem no valstīm, kas nav Savienības dalībvalstis, Komisijai ir jāievēro Savienības pamattiesības, tostarp tiesības uz labu pārvaldību, kuras paredzētas Pamattiesību hartas 41. pantā. Saskaņā ar judikatūru par labas pārvaldības principu – gadījumos, kad Savienības iestādēm ir novērtējuma brīvība, Savienības tiesību sistēmā nodrošināto garantiju ievērošanai administratīvajos procesos ir vēl jo lielāka nozīme (šajā ziņā skat. spriedumus, 2012. gada 24. maijs, *JBF RAK*/Padome, T-555/10, nav publicēts, EU:T:2012:262, 112. punkts un tajā minēta judikatūra; 2017. gada 25. janvāris, *Rusal Armenal*/Padome, T-512/09 RENV, EU:T:2017:26, 189. punkts un tajā minēta judikatūra, un 2020. gada 12. marts, *Eurofer*/Komisija, T-835/17, EU:T:2020:96, 143. punkts).
- 61 Turklāt jāatgādina, ka Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka tiesības uz labu pārvaldību ietver ikvienas personas tiesības tikt uzklausi tai pirms tiek veikts kāds individuāls pasākums, kas to varētu nelabvēlīgi ietekmēt (spriedums, 2014. gada 5. novembris, *Mukarubega*, C-166/13, EU:C:2014:2336, 43. punkts).
- 62 Tiesības tikt uzklausi tam ikvienai personai garantē iespēju administratīvajā procesā un pirms jebkura lēmuma pieņemšanas, kas var nelabvēlīgi ietekmēt tās intereses, lietderīgi un efektīvi izteikt savu viedokli. Turklāt jāprecizē, ka tiesībām tikt uzklausi tam ir divējāds mērķis. No vienas puses, tās palīdz pēc iespējas precīzāk un pareizāk izmeklēt lietu un konstatēt faktus un, no otras puses, tās ļauj nodrošināt efektīvu ieinteresētās personas aizsardzību. Tiesību tikt uzklausi tam mērķis it īpaši ir garantēt, lai ikviens nelabvēlīgs lēmums tiktu pieņemts, pilnībā pārzinot lietu, un tām it īpaši ir mērķis ļaut kompetentajai iestādei izlabot kļūdu vai ieinteresētajai personai iesniegt informāciju par savu personisko situāciju, kas liecinātu par labu tam, lai lēmums tiktu vai netiktu pieņemts vai tam būtu kāds noteikts saturs (spriedums, 2020. gada 4. jūnijs, *EÄDD/De Loecker*, C-187/19 P, EU:C:2020:444, 68. un 69. punkts un tajos minētā judikatūra).
- 63 Jānorāda, ka Tiesa ir apstiprinājusi tiesību tikt uzklausi tam nozīmīgumu un to ļoti plašo piemērojamību Savienības tiesību sistēmā, uzskatot, ka šīs tiesības ir jāpiemēro ikvienā procedūrā, kuras noslēgumā var tikt pieņemts nelabvēlīgs akts. Saskaņā ar Tiesas judikatūru tiesības tikt uzklausi tam ir jāievēro pat tad, ja piemērojamā tiesiskajā regulējumā šāda formalitāte nav skaidri paredzēta (skat. spriedumu, 2022. gada 1. jūnijs, *Algebris (UK)* un *Anchorage Capital Group*/Komisija, T-570/17, EU:T:2022:314, 326. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 64 Tādējādi, ņemot vērā, ka šīs tiesības ir Savienības tiesību pamatprincips un vispārīgais princips, tiesību uz aizstāvību principa, kurā ietilpst tiesības tikt uzklausi tam, piemērošanu nevar nedz izslēgt, nedz ierobežot ar tiesību normu, un tā ievērošana līdz ar to ir jānodrošina gan tad, ja

pilnībā nepastāv konkrēts tiesiskais regulējums, gan tad, ja ir tiesiskais regulējums, kurā nav ņemts vērā minētais princips (skat. spriedumu, 2022. gada 1. jūnijs, *Algebris (UK)* un *Anchorage Capital Group*/Komisija, T-570/17, EU:T:2022:314, 327. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 65 Proti, tiesību tikt uzklautam – kā Savienības tiesību sistēmas pamatprincipa un pamattiesību – piemērošanas jomā ietilpst gadījums, kad administrācija plāno pieņemt nelabvēlīgu aktu, proti, aktu, kas var nelabvēlīgi ietekmēt personas vai attiecīgās dalībvalsts intereses, un šo tiesību piemērošana nav atkarīga no tā, vai atvasinātajās tiesībās šajā ziņā ir paredzēta tieša tiesību norma (spriedums, 2014. gada 18. jūnijs, *Spānija/Komisija*, T-260/11, EU:T:2014:555, 64. punkts).
- 66 Šajā ziņā, no vienas puses, ir jānorāda, ka neviena no Regulas Nr. 654/2014 normām neizslēdz un tieši neierobežo to uzņēmumu tiesības tikt uzklautiem, kuru precēm piemēro šajā Komisijas pieņemtajā īstenošanas aktā paredzētos līdzsvarošanas pasākumus atbilstoši minētās regulas 4. panta 1. punktam.
- 67 Turklāt Regulas Nr. 654/2014 9. panta 1. punkts, ciktāl tajā paredzēts Komisijas pienākums meklēt informāciju un atzinumus par Savienības ekonomiskajām interesēm par precēm vai pakalpojumiem vai konkrētām nozarēm, nav minēto uzņēmumu tiesību tikt uzklautiem īstenošana. Proti, to īpašās intereses nesakrīt ar Savienības ekonomiskajām interesēm, it īpaši tad, ja runa ir par trešās valsts uzņēmumu. Protams, ja uzņēmums ir piedalījies šādā informācijas vākšanā, nevar izslēgt, ka var uzskatīt, ka ar tā iesniegto informāciju vai atzinumiem tas ir varējis lietderīgi un efektīvi norādīt savas intereses vai ar tā personīgo situāciju saistītu informāciju. Tomēr, kad uzņēmums, kura intereses var negatīvi ietekmēt Komisijas pieņemtā īstenošanas aktā paredzētie pasākumi atbilstoši minētās regulas 4. panta 1. punktam, nav piedalījies šādā informācijas vākšanā, nevar uzskatīt, ka tā tiesības tikt uzklautam, kā tās garantētas Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā, nav tikušas pārkāptas tāpēc vien, ka Komisija ir izpildījusi savu pienākumu organizēt šādu informācijas ievākšanu, piemērojot šīs regulas 9. panta 1. punktu.
- 68 No otras puses, ir jāņem vērā tas, ka apstrīdētajā regulā paredzēto pasākumu priekšmets, pamatojoties uz Regulas Nr. 654/2014 3. panta c) punktu un 4. panta 1. punktu, ir līdzsvarot koncesijas komercattiecībās ar ASV, nosakot tirdzniecības politikas pasākumus, kurus veido tarifu koncesiju apturēšana un papildu muitas nodokļa noteikšana, it īpaši attiecībā uz precēm ar KN kodu 9613 80 00.
- 69 Tādējādi ražotāji, ko skar šis paaugstinātais muitas nodoklis un kas veic eksportu no šīs trešās valsts uz Savienību, nav attiecīgie līdzsvarošanas pasākumu adresāti, kuri principā iekļaujas komercattiecībās starp Savienību un šo pašu trešo valsti.
- 70 Tomēr jānorāda, ka, pamatojoties uz Regulas Nr. 654/2014 4. panta 1. punktu, Komisija var īstenot tiesības veikt līdzsvarošanu ar tirdzniecības politikas pasākumiem, kas ir būtībā līdzvērtīgi to koncesiju līmenim, kuras ietekmē konkrētās trešās valsts pieņemtie aizsardzības pasākumi atbilstoši minētās regulas 4. panta 2. punkta c) apakšpunktam.
- 71 Taču šajā lietā, kā izriet no apstrīdētās regulas 7. apsvēruma, Komisija ir uzskatījusi, ka ASV pieņemtie aizsardzības pasākumi varēja radīt būtiskas negatīvas ekonomiskas sekas attiecīgajām Savienības industrijām. Šajos apstākļos, kā izklāstīts šī sprieduma 40. punktā, ir jāuzskata, ka tādā pat veidā kā ASV ieviestie aizsardzības pasākumi, atbilstoši apstrīdētajai regulai ar to ieviestie līdzsvarošanas pasākumi ir paredzēti, lai, piemērojot papildu muitas nodokļus, kas ir proporcionāli minētajiem aizsardzības pasākumiem, radītu negatīvu ekonomisko ietekmi uz to ASV uzņēmumu darbību, kuri eksportē uz Savienību preces, kam šiem pasākumi ir piemērojami.

- 72 Tādējādi šajā īstenošanas aktā, kurš pieņemts uz Regulas Nr. 654/2014 4. panta 1. punkta pamata, paredzētais līdzsvarošanas pasākums, pat ja tas nav ticis pieņemts pēc individuālas procedūras attiecībā uz attiecīgo preču eksportētājiem uzņēmumiem, kurus tas skar, var būt pasākums, kas var negatīvi ietekmēt minēto uzņēmumu intereses.
- 73 Taču šī sprieduma 63. punktā minētajā Tiesas judikatūrā ir izmantota plaša tiesību tīklā uzskaitam interpretācija, tās interpretējot kā tādas, kas ir garantētas ikvienai personai procedūrā, kuras nobeigumā var tikt pieņemts tai nelabvēlīgs akts. Līdz ar to nevar izslēgt, ka to preču eksportētāji uzņēmumi, uz kuriem attiecas uz Regulas Nr. 654/2014 4. panta 1. punkta pamata pieņemtie līdzsvarošanas pasākumi, it īpaši tādi kā papildu muitas nodoklis, minēto pasākumu pieņemšanas procedūras laikā var atsaukties uz savās tiesībām tīklā uzskaitam, ko garantē Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunkts.
- 74 Savā iebildumu rakstā un tiesas sēdē Komisija norādīja, ka īstenošanas akta pieņemšanas procedūra uz Regulas Nr. 654/2014 4. panta 1. punkta pamata neparedz identificēt tos ražotājus vai eksportētājus, kuru preces var būt līdzsvarošanas pasākuma priekšmets. Tomēr atbilstoši Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktam un ievērojot 62. un 63. punktā atgādināto judikatūru, ja minētā akta pieņemšanas procedūras veikšana liek Komisijai identificēt to fizisko vai juridisko personu, kuras intereses var tikt negatīvā veidā aizskartas ar šajā pašā akta paredzētajiem pasākumiem, ir jāuzskata, ka šai personai ir jābūt iespējai norādīt informāciju saistībā ar tās personīgo situāciju, kuras dēļ konkrētais akts būtu jāpieņem, nebūtu jāpieņem vai tam būt jābūt tādām vai citādām saturam.
- 75 Šajā lietā tiesas sēdē, atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumiem, Komisija apstiprināja, ka apstrīdētās regulas pieņemšanas procedūras laikā tā zināja ne tikai to, ka prasītāju preces ir vienas no tām, kurām tiks piemēroti aplūkojamie papildu muitas nodokļi, bet arī to, ka šie nodokļi lielākoties attiecās uz šīm precēm.
- 76 Turklāt jānorāda, ka “Zippo” zīmola preču norādīšana apstrīdētās regulas pieņemšanas procedūras laikā neizriet no Komisijas veiktās informācijas savākšanas procedūras īstenošanas atbilstoši Regulas Nr. 654/2014 9. panta 1. punktam. Proti, kā norādīts šī sprieduma 57. punktā, Komisija ir precizējusi tiesas sēdē, ka tā nav saņēmusi atbildes par precēm ar KN kodu 9613 80 00. Tāpēc ir jāuzskata, ka Komisija pēc savas ierosmes ir identificējusi prasītāju preces kā tādas, kas ir apstrīdētajā regulā paredzamo līdzsvarošanas pasākumu priekšmets.
- 77 No iepriekš minētā izriet, ka šīs lietas apstākļos prasītājam bija tiesības tīklā uzskaitam apstrīdētās regulas pieņemšanas procedūras laikā.
- 78 Tomēr tiesību tīklā uzskaitam īstenošanu var pakļaut ierobežojumiem atbilstoši Hartas 52. panta 1. punktam, saskaņā ar kuru:
- “Visiem šajā Hartā atzīto tiesību un brīvību izmantošanas ierobežojumiem ir jābūt noteiktiem tiesību aktos, un tajos jārespektē šo tiesību un brīvību būtība. Ievērojot proporcionalitātes principu, ierobežojumus drīkst uzlikt tikai tad, ja tie ir nepieciešami un patiešām atbilst vispārējās nozīmes mērķiem, ko atzinusi Savienība, vai vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības.”
- 79 Faktiski tā ir pastāvīgā judikatūra, ka tādas pamattiesības kā tiesību uz aizstāvību ievērošana nav absolūta priekšrocība, bet tās var ietvert ierobežojumus – ar nosacījumu, ka tie faktiski atbilst vispārējās nozīmes interesēm, uz kurām ir vērsti konkrētais pasākums, un attiecībā uz izvirzīto mērķi šie ierobežojumi nav pārmērīga un nepieņemama intervence, kas pašā būtībā aizskar šādi garantētās tiesības (skat. spriedumus, 2021. gada 15. jūlijs, Komisija/Polija (Tiesnešiem

piemērojamais disciplinārais režīms), C-791/19, EU:C:2021:596, 207. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2022. gada 1. jūnijs, *Algebris (UK)* un *Anchorage Capital Group*/Komisija, T-570/17, EU:T:2022:314, 337. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 80 Tā kā šajā lietā Komisija apstrīd pat prasītāju tiesību tikt uzklautām esamību, tā neapgalvo, ka vispārējo interešu mērķu apsvērumi būtu varējuši attaisnot šo tiesību ierobežojumu šīs konkrētās lietas apstākļos. Tā būtībā norāda, ka uz visu apstrīdētās regulas pieņemšanas procedūru savukārt bija attiecināms termiņš, kas izriet no PTO Aizsargpasākumu nolīguma 8. panta 2. punkta, un ka informācijas ievākšanai noteikti bija jāiekļaujas šajā ietvarā. Jāsaprot, ka, šādi rīkojoties, Komisija šajās normās paredzētās procedūras kontekstā norāda, ka tai nav bijis faktiski nepieciešamā laika, lai uzklautu prasītājas apstrīdētās regulas pieņemšanas procedūrā, ņemot vērā laiku, kas bija jāvelta dažādajiem šīs procedūras posmiem, it īpaši Regulas Nr. 654/2014 9. panta 1. punkta paredzētajai informācijas savākšanai, un PTO Aizsargpasākumu nolīguma piemērojamajās normās noteikto termiņu. Tiesas sēdē tā arī norādīja, ka aplūkojamie līdzsvarošanas pasākumi bija jānosaka no 2020. gada 1. aprīļa, lai ievērotu PTO Aizsargpasākumu nolīguma normas un ka informācijas savākšana vienas nedēļas laikā 2020. gada martā bija maksimums, ko tā varēja izdarīt.
- 81 Šajā ziņā, kā apgalvo Komisija, ir jānorāda, ka apstrīdētās regulas pieņemšanas procesam bija jāatbilst termiņiem, kas izriet no PTO Aizsargpasākumu nolīguma 8. panta 2. punkta, kurā tostarp ir paredzēts, ka trešo valstu, kas ir pieņēmušas aizsargpasākumus, tirdzniecības koncesiju apturēšana jāveic 90 dienu laikā no šo pasākumu piemērošanas un pēc 30 dienu termiņa beigām, skaitot no dienas, kad PTO Preču tirdzniecības padome ir saņēmusi rakstveida atzinumu, ar ko informē par šādu apturēšanu. Līdz ar to saskaņā ar šīm normām, ievērojot faktu, ka ASV pieņemtie pasākumi, uz kuriem tiek atbildēts ar apstrīdēto regulu, stājās spēkā 2020. gada 8. februārī, Komisijas pieņemtajiem līdzsvarošanas pasākumiem bija jāstājas spēkā 90 dienu laikā, proti, vēlākais 2020. gada 8. maijā. Turklāt vismaz 30 dienas pirms šī datuma Komisijai bija par to jāinformē PTO Preču tirdzniecības padome, proti, vēlākais līdz 2020. gada 7. aprīlim.
- 82 Jānorāda, ka, lai ievērotu šos termiņus, apstrīdētā regula tika pieņemta 2020. gada 6. aprīlī.
- 83 Turklāt, kā izriet no šī sprieduma 75. un 76. punktā minētā, Komisija pēc savas ierosmes regulas pieņemšanas laikā bija identificējusi “Zippo” zīmola preces, uz kurām attieksies apstrīdētajā regulā paredzjamie līdzsvarošanas pasākumi.
- 84 Šādos apstākļos Komisijai, no vienas puses, ir jānodrošina to termiņu ievērošana, kas izriet no PTO Aizsargpasākumu nolīguma 8. panta 2. punkta, un, no otras puses, jāuzklaut prasītājas, kurām ir tiesības tikt uzklautām apstrīdētās regulas pieņemšanas procedūrā, kā izriet no šī sprieduma 77. punktā minētā.
- 85 Taču šajā lietā Komisija tikai atsaucas uz minēto normu esamību, tomēr nenorādot, kādā veidā termiņa ievērošana, kas no tām izriet, varētu kaitēt prasītāju uzklautīšanai. Šajā ziņā, pirmkārt, jāņem vērā tas, ka minētie termiņi un datums, kurā bija jāpieņem apstrīdētā regula, Komisijai bija zināmi. Otrkārt, Komisijas izvēle atbildēt ar līdzsvarošanas pasākumiem, ko pieņēma atbilstoši Regulai Nr. 654/2014, uz ASV pieņemtajiem aizsargpasākumiem tika formalizēta 2020. gada 6. martā ar PTO iesniegto apspriedes pieteikumu atbilstoši PTO Aizsargpasākumu nolīgumam, kā izriet no apstrīdētās regulas 4. apsvērumā esošās zemsvitras piezīmes. Treškārt, lai gan Komisija tiesas sēdē paziņoja, ka informācijas savākšana atbilstoši Regulas Nr. 654/2014 9. pantam “vienu nedēļu [2020. gada] martā ir maksimums, ko [tā var veikt]”, tā nepaskaidro nedz, kādā veidā prasītāju uzklautīšanai atbilstoši to tiesībām tikt uzklautām bija vajadzīgs papildu laiks, nedz arī to, kādēļ to apsvērumus nevarēja iegūt vienlaikus vai pēc šīs

informācijas savākšanas laika posmā no 2020. gada 6. marta, kas ir PTO iesniegtā apspriedes pieteikuma datums, līdz 2020. gada 1. aprīlim, kas ir datums, kuru Komisija bija norādījusi kā to, kad jāpieņem aplūkojamie līdzsvarošanas pasākumi. Ceturtkārt, kā norādīts šī sprieduma 57. punktā, Komisija šīs informācijas savākšanas laikā saņēma atbildes tikai no sešām ieinteresētajām pusēm, un ir jānorāda, ka tā neizvirza nevienu argumentu, lai paskaidrotu, kādā veidā prasītāju apsvērumu izskatīšana, tai pievienojot no sešām ieinteresētajām pusēm saņemtās atbildes, kas iegūtas laikā no 2020. gada 6. līdz 13. martam, varēja izraisīt to, ka tā vairs nevarēja pieņemt apstrīdēto regulu termiņā, kas izriet no PTO Aizsargpasākumu nolīguma, vienlaikus nodrošinot prasītājiem to tiesības tikt uzklautām atbilstoši Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktam.

- 86 Līdz ar to, tā kā Komisija neiesniedza pierādījumu par neiespējamību lietderīgi uzklaut prasītājas apstrīdētās regulas pieņemšanas procedūrā, lai gan tā pēc savas ierosmes prasītājas šajā kontekstā identificēja, ir jāuzskata, ka tai bija nepieciešamais laiks, lai ļautu prasītājam izmantot savas tiesības tikt uzklautām.
- 87 Protams, apgalvotais labas pārvaldības principa pārkāpums varēja izraisīt šīs regulas atcelšanu tikai tad, ja šim pārkāpumam varēja būt ietekme uz procedūras rezultātu, tādējādi konkrēti ietekmējot prasītājas tiesības uz aizstāvību (šajā ziņā skat. spriedumu, 2015. gada 20. maijs, *Yuanping Changyuan Chemicals*/Padome, T-310/12, nav publicēts, EU:T:2015:295, 224. un 225. punkts un tajos minētā judikatūra). Tomēr šajā gadījumā prasītājai nevar noteikt pienākumu pierādīt, ka Komisijas lēmumam varēja būt citāds saturs, bet tikai to, ka šāda iespējamība nav pilnīgi izslēgta, līdz ar to tā varēja nodrošināt labāku tās aizsardzību, ja nebūtu pieļauts procesuāls pārkāpums (skat. spriedumu, 2015. gada 20. maijs, *Yuanping Changyuan Chemicals*/Padome, T-310/12, nav publicēts, EU:T:2015:295, 214. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 88 Šajā ziņā savā prasības pieteikumā prasītājas tostarp norāda, ka apstrīdētās regulas pieņemšanas brīdī paredzamie līdzsvarošanas pasākumi attiecībā uz to precēm bija vismagākie paredzamie līdzsvarošanas pasākumi gan pēc to apmēra, gan pēc to summas salīdzinājumā ar tiem pasākumiem, kas attiecas uz citām ASV ražošanas nozarēm. Tās arī piebilst, ka viens pasākums ir īpaši smags – tas attiecas tikai uz vienu uzņēmumu un uzliek tam visas minēto līdzsvarošanas pasākumu sekas, kā arī to, ka prasītāju precēm nav saistības ar tām, uz kurām attiecas ASV pieņemtie aizsardzības pasākumi, tādējādi Komisijas pieņemtie pasākumi nevar kompensēt minēto aizsargpasākumu sekas. Prasītājas arī apgalvo, ka Komisija esot pieņēmusi diskriminējošu pasākumu, tieši mērķējot uz tām, lai gan tai bijusi iespēja izvēlēties citas preces – tas būtu skāris vairākus uzņēmumus un konkrētos līdzsvarošanas pasākumus sadalītu pēc iespējas taisnīgāk.
- 89 Šajā gadījumā jāuzskata, ka, lai gan prasītājas varēja izmantot savas tiesības tikt uzklautām apstrīdētās regulas pieņemšanas procedūras laikā, tās tostarp varēja arī izvirzīt argumentus, kas atgādināti šī sprieduma 88. punktā.
- 90 Taču, ciktāl ZMC ir vienīgā šo preču ražotāja un eksportētāja, šī sprieduma 29. punktā izklāstīto iemeslu dēļ nevar izslēgt, ka apstrīdētai regulai varēja būt citāds saturs, ja Komisija būtu uzklautījusi prasītājas pirms tās pieņemšanas.
- 91 Līdz ar to no iepriekš minētā izriet, ka Komisija ir pārkāpusi prasītāju tiesības tikt uzklautām apstrīdētās regulas pieņemšanas procedūras laikā un tāad – labas administrācijas principu – un ka šis pārkāpums varēja ietekmēt procedūras iznākumu.

- 92 Šajos apstākļos piektais pamats ir jāapmierina un tātad apstrīdētā regula jāatceļ, ciktāl tā attiecas uz precēm ar KN kodu 9613 80 00, un nav nedz jāizskata citi prasības pamatus, nedz arī jāspriež par prasītāju 2023. gada 10. janvāra vēstulē iesniegto pierādījumu elementu pieņemamību.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 93 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā Komisijai nolēmums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītāju prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

nospriež:

1) Atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2020/502 (2020. gada 6. aprīlis) par konkrētiem tirdzniecības politikas pasākumiem attiecībā uz konkrētiem Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes ražojumiem, ciktāl tā attiecas uz precēm ar KN kodu 9613 80 00.

2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

De Baere

Steinfatt

Kecsmár

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2023. gada 18. oktobrī.

[Paraksti]